

Povijest Narodnog doma Buzet

Pučko otvoreno učilište "Augustin Vivoda" Buzet

Autor teksta: Danilo Cerovac, dipl. ing. agr.

UVOD

Dom je izgrađen 1907. godine kao rezultat ostvarivanja ciljeva i programske zadatka narodnog preporoda Hrvata na Buzeštini i u Istri, kao posljedica borbe istarskih Hrvata za svoja nacionalna i socijalna prava, slobodu uporabe svoga hrvatskog materinskog jezika i kulture. To je doba kada se na Buzeštini i u Istri osnivaju škole na hrvatskom jeziku, razna kulturna i športska društva, zadruge, novčani zavodi, čitaonice itd. za potrebe hrvatskoga pučanstva u ovim krajevima. Ulažu se veliki napori na kulturnom i gospodarskom prosvjećivanju istarskih Hrvata.

Utemeljitelji i nositelji hrvatske misli i narodnog preporoda u Istri bili su ponajprije biskup dr. Juraj Dobrila i dr. Dinko Vitezić, advokat iz Krka. Oni su već sredinom devetnaestog stoljeća pokrenuli široku akciju među Hrvatima i Slovencima u Istri pod nazivom preporod Hrvata u Istri. Glavni je zadatak preporoda bio prosvjetiteljski: otvaranje novih hrvatskih škola, osnivanje hrvatskih kulturnih i športskih društava, otvaranje narodnih čitaonica, opismenjivanje nepismenih i polupismenih pučana i sl. To je bila prva faza preporoda kao narodnog pokreta.

Druga faza preporoda predstavljala je zadružni pokret kroz koji je trebalo ostvariti gospodarski napredak.

Preporod u Istri obuhvaćao je razdoblje od 1860. do 1918. godine. U tom su vremenu istarski Hrvati na čelu s nositeljima pokreta uspješno ostvarili svoju povijesnu ulogu.

Slika 1 - Narodni dom 1907. godine

PRIPREME ZA GRADNJU DOMA

Sve gospodarske, kulturne i prosvjetne institucije Buzeštine bile su smještene u starom gradu Buzetu te su njima upravljali ili talijanaši ili austrofili. One, naravno, nisu mogle zadovoljiti narasle potrebe buzetskih Hrvata. Zbog toga je vodstvo buzetskih Hrvata pokrenulo akciju za izgradnju objekta u kojemu bi imale sjedište kulturne i gospodarske institucije buzetskih Hrvata: posuđilnica, općinsko glavarstvo, knjižnica, čitaonica(1890), novoosnovano glazbeno društvo "Sokol" (1895), gostionica, plesna dvorana s pozornicom za priredbe, veselice i zabave, vinski podrum i prostorije za druge namjene.

Intelektualci Buzeštine već su 1904. godine osnovali Odbor za gradnju Doma u sastavu: Ivan Sancin - predsjednik, Vinko Šepić, Rade Kazimir, Franc Flego i Janko Gregorec - članovi.

Prvi zadatak Odbora bio je određivanje mikrolokacije za gradnju Doma i otkup izabranog građevinskog zemljišta. Izabrana je parcela tzv. Narodna poljana ili Lovrenčićev polje. Dok je odabir zemljišta, kao najpogodnijeg terena za gradnju Doma, bio doista lak posao, pribavljanje i otkup te parcele predstavljalo je podsta teškoća obzirom da je zemljište bilo u vlasništvu talijanaša. Vlasnici zasigurno ne bi, da su znali namjenu, dobrovoljno ustupili svoje zemljište za gradnju hrvatskog Narodnog doma.

Odbor je osigurao potrebna sredstva za kupnju zemljišta. Izvršene su sve potrebne administrativne pripreme i vlasnicima je isplaćen traženi iznos za prodanu parcelu. Dana 2. i 3. studenoga 1905. godine na Sudu je zaključen i potpisani Kupoprodajni ugovor između prodavatelja: gospode Ermani Marie, Francesco Eugenie pok. Lorenza, Visintini Erminie udate Ermani iz Buzeta, Ermani Lorenza pok. Lorenza iz Trsta s jedne strane i udruge "Buzetsko društvo za štednju i zajmove - registrirana zadruga na neograničeno jamčenje" iz

L. 474/05 provincia di Trieste 1905
Giovanni Ermani Maria, Francesco, Eugenia,
Lorenzo, Visintini Erminio nato Ernam, da Trieste
Ernam Lorenzo fu Lorenzo da Trieste d'uno da
società, zugsto questo ja istituita e gojnos registrati
zadruga na neograničeno jamčenje in Linguente repre
sentato dal direttore francesco Flego fu Sebast. Da L.
per le quale nello trattato agira Marina Giovanni
di Giovanni da Marano. D'altra parte venne stipulato
il seguente:

Contratto di compravendita

Zugsto Giovanni Maria, Francesco Eugenia fu Lorenzo
Visintini Erminio nato Ernam da Trieste et Gianna
Socione fu Lorenzo da Trieste vendono e cedono per
se e eredi in assoluta proprietà alla società, Zug
sto questo ja istituita e gojnos registrati zadruga na
neograničeno jamčenje in Linguente rappresentata
dal direttore francesco Flego fu Sebast. Da L.
e questo es accettata in assoluta proprietà lo qual
è costituito dal 203. e 205. costituendo il corpo fuso e accolto
dal 203. e 205. Linguente costituti e diretti e serviti con
lo goderevano e possedevano.

Le parti contrattanti renunciano allo stesso e al loro
impugnare il presente contratto per leioni enorume
dubbi sono quale prezzo di compravendita l'imposto
25. 20. 100. - duorum coronarum ventimille cento che l'ac
cento ha sollecitato col avere rilasciato a nome di fra
Ermani il libretto 4494 dello registro riportando per

Slika 2 - Ugovor o kupnji zemljišta 1

PRIPREME ZA GRADNJU DOMA

Buzeta (Posuđilnica) koju je predstavljao direktor Francesco Flego pok. Sebastiana iz Počekaji, a za vrijeme pregovaranja zastupao Marinac Giovanni iz Marinci, s druge strane.

Iz Ugovora je vidljivo da prodavatelji ustupaju u absolutno vlasništvo Posuđilnici zemljište koje obuhvaća kat. čest. 203/1 i 203/2, koje sačinjavaju kat. tijelo 5. kat. čest. 303 iz Buzeta, sa "svim pravima i služnosti kao što su uživali i posjedovali". U Ugovoru također stoji da ugovorne strane odustaju od procjene zemljišta radi izbjegavanja troškova, te određuju kupoprodajnu cijenu u iznosu od 20.100.- kruna.

Kupac je troškove podmirio tako da je Ermani Marii izdao štednu knjižicu broj 94 štednog odjela u iznosu od 20.100.- kruna, s 4,5 % kamata i opozivom od 30 dana, što prodavatelji pred Sudom i potvrđuju.

Troškove Ugovora, kao što su sudske pristojbe te pristojbe za prijenos kao i porez od 1.1.1906. g. snosio je kupac, dok je katastarska pasiva dogovorena na teret prodavatelja.

Vjerodostojnost i zakonitost Ugovora potpisuje službenik Sudske kancelarije g. Fabbri.

U svezi pribavljanja zemljišta i kupoprodaje "Narodne poljane" u narodu se kroz proteklih devet desetljeća provlači i prenosi na mlađe naraštaje vrlo simpatična crtica (vjerojatno istinita) o tome kako su kupci nadmudrili prodavatelje.

Prema pričanju starijih Buzećana, Odbor se, da bi došao u posjed odabranog građevinskog zemljišta, poslužio lukavstvom, znajući da im talijani nikada neće prodati teren za gradnju hrvatskog Doma.

L'importo di Cr. 30.100.- od 4,5 %, d'intendersi con
sussetto di 30 giorni per cui i venditori confermano
il ricevimento ed il saldo del prezzo di compravendita.
I venditori avendo concesso l'acquisto nel modo
più favorevole della realtà vorante lo autorizzano
di ricevere a nome proprio il diritto di proprietà
delle stesse come abbia compravolo.

Lo stesso del presente contratto, belli tasse di
trasferimento e le imposte dal Cr. 300 imposta stan
e carico dell'acquirente montate per un intera
bella stanza e carico dei venditori.

Sotto, confermato e rottonderetto

Maria Ermani mp.
Francesco Ermani mp.
Eugenio Ermani mp.
Giovanni Ermani mp.

Lorenzo Ermani mp.

Giusto il Registro delle autorizzazioni n. 100
certifica che il signor Lorenzo Ermani fu Lorenzo
da Trecete noto al Giudizio appose la propria
moneta firma al presente contratto.

Dalla 1. r. Cancelleria Giudiziaria
Linguento 2 febbraio 1905

Fabbri 1. ufficio

Giusto il registro delle autorizzazioni n. 100
certifica che il signor Francesco, Maria et
Eugenio Ermani fu Lorenzo ed Giovanni

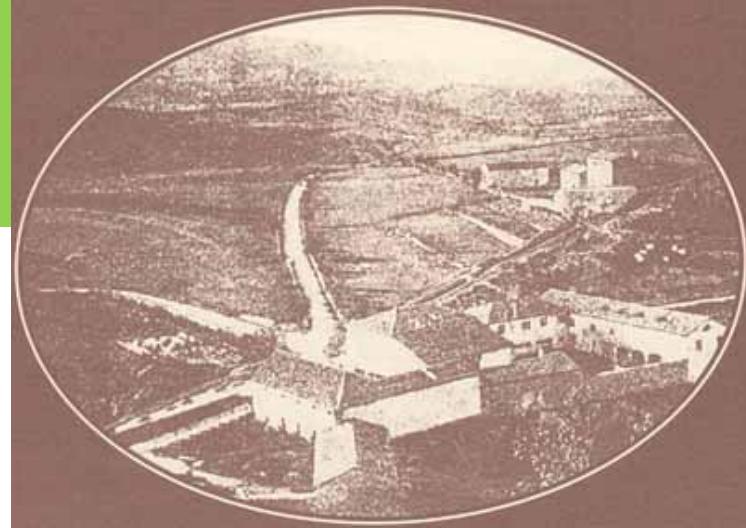
Slika 3 - Ugovor o kupnji zemljišta 2

PRIPREME ZA GRADNJU DOMA

Na nagovor članova Odbora, Ivan Marinac zvani Kanon iz Marinci, otišao je do vlasnika parcele koja je tada bila na prodaju i izrazio želju da kupi to zemljište za svoje potrebe jer da ima puno djece kojima bi želio osigurati toliko potrebnu "koru kruha".

Vlasnici su s razumijevanjem udovoljili njegovoj želji i prihvatili potpisivanje kupoprodajnoga ugovora, no tek su na Sudu, kada je već sve bilo dogovorenog i potpisano, saznali da stvarni kupac nije Ivan(Giovanni) Marinac već buzetska Posuđilnica.

Priča se da su prodavatelji tada reagirali riječima:" Da smo to prije znali, nikad vam ne bismo prodali. Očito ste nas prevarili ".

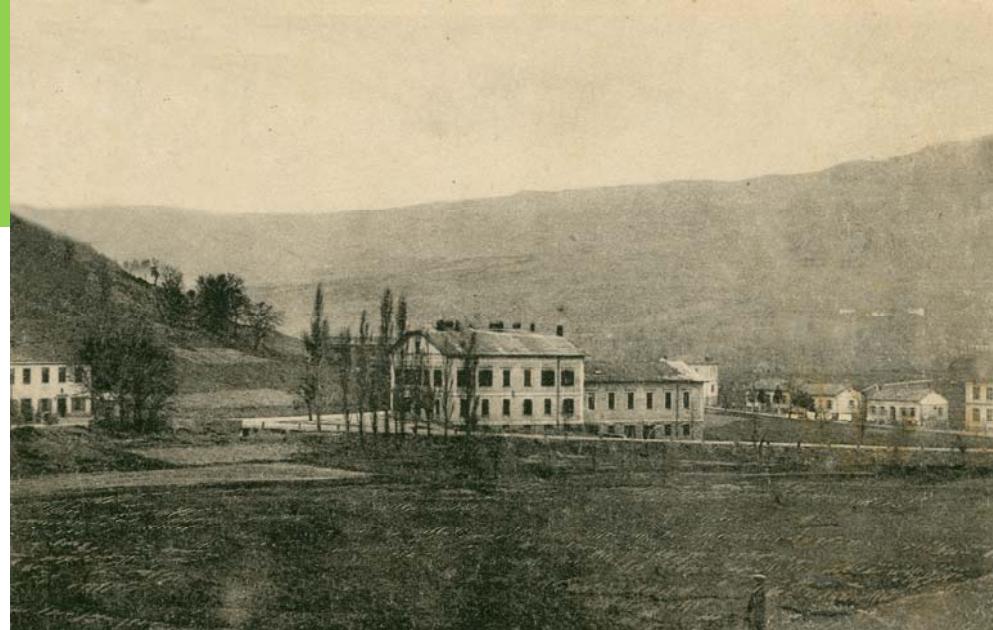

Slika 4 - Buzet - Fontana 1900. godine

GRADNJA DOMA

Dom je gradilo austrijsko poduzeće "MARTELANTZ" iz Trsta. Kamenje za gradnju vađeno je preko puta gradilišta, iznad kuće Dinka Sirotića (danas diskop klub) i transportirano vagonetima na gradilište. Građevinska stolarija, daske, grede i drugi potrebni materijali nabavljeni su u Sloveniji.

Gradnju Doma financirala je Posuđilnica iz Buzeta, vjerojatno uz potporu svojih središnjica i drugih donatora. Međutim (prema kazivanju Danila Sancina, sina Ivana Sancina) ta novčana sredstva nisu bila dostatna za dovršenje gradnje Doma te se krenulo na prikupljanje dobrovoljnih priloga mještana cijele Bužeštine, Istre, Kopra, Trsta i dr.

Slika 5 - Narodni dom početkom XX. stoljeća

SVEČANO OTVORENJE DOMA

NAŠA SLOGA, od 10.10.1907.

PAZINSKI KOTAR

Iz Buzeta. (Naše slavlje.) Izgleda ima, da će blagoslov i otvorenje našeg "Narodnog doma" privući mnogo tudjeg i domaćeg naroda, te da će primiti oblik narodne manifestacije i nekakvo političko obilježje. Za to se je pobrinuo priredjujući odbor time, što je pozvao i pozivlje najuglednije naše ličnosti Istre i susjednog Trsta, od kojih nekoji obećaše posjetiti nas u nedjelju 13. o. m. Stalno je, da će doći do nas i po koji državni i zemaljski zastupnik.

"Dom" će se blagosloviti iza mise oko 11 sati. Nadamo se, da će sv. misa biti odslužena na imanju uz "Dom", te su već u tom smjeru poduzeti shodni koraci. Najmilije bi nam bilo, kad bi koje bratsko društvo pjevalo kod mise. U slučaju nepogodnog vremena, misa će se služiti u gradu Buzetu, gdje bi moglo izvanjsko društvo takodjer pjevati uz pratnju orgulja. Pokažimo svijetu, da smo i mi kulturni, i da možemo mnogo, ako hoćemo, jer nas je mnogo. Velikim sastancima, živom riečju govora, pjevom i glazbom, budimo čelične duše, upoznavajmo se tom prigodom i sprijateljujmo čineći rodu čast.

Znamo, da je gladnu i žednu vrlo teško pjevati, govoriti, plesati i zabavljati se, za to toga dana ne će pomanjkati našem "Domu" praha ni olova. Gostovi će uz to viditi kod nas i po koju malu izvanrednost. Vidjeti će, gdje se na ražnju peče ugojeno janje ili ovan, pa možda i odojče i slušati polag dima i ognja na polju svirku svirale i smieha; nagledati će dalje moći plečatih krašanka u svojoj domaćoj nošnji i pučki ples uz sviranje domaćih svirača naše "Sokolske glazbe".

Točiti će se spomenutog dana svakovrstno vino u "Domu" i vani, biti će i piva ponajboljeg, a hrana vani i unutri samo za to, da nas nitko, pa ni ciganin, ne bude ostavljaо prazna želudca i mrzle glave. Bit će u obće 13. ov. mjes. u našem "Domu", kako ni sam vaš dopisnika ne zna; a tko dodje, vidjet će, tko ne oboli do toga dana na sušici - u žepu.

Slika 6 - Narodni dom 1907. godine

SVEČANO OTVORENJE DOMA

Pozivljemo još jednom sve i svakoga, da nam pripomogne uzveličati narodnu instituciju i rodoljubnu ideju. Zdravlje i pozdravlje svemu narodu, komu je na pameti naš "Narodni Dom" i njegovo slavlje!

Svečano otvaranje Doma doista je upriličeno u nedjelju, 13. listopada 1907. godine. Prema članku iz "Naše sloge" od 17. listopada 1907. godine, na veliku manifestaciju - proslavu otvorenja Doma došao je i velečasni dr. Vjekoslav Spinčić koji je Dom blagoslovio i svečano otvorio. U nazočnosti velikoga broja građana Buzeštine, gostiju Slovenaca iz Trsta te više svećenika, na Narodnoj poljani neposredno uz Dom, održana je Sveta misa koju je služio g. Spinčić osobno.

Od značajnijih osoba nazočnih na svečanosti, u članku se spominje g. Fran Flego, buzetski načelnik koji je "pozdravio gostove", g. dr. Slavik, odvjetnik u Trstu, koji je uzvratio pozdravima, te g. Sancin - Fojačev koji "je progovorio narodu" i oduševio sve nazočne svojim govorom.

NAŠA SLOGA , od 17. 10. 1907.

PAZINSKI KOTAR:

Iz Buzeta nam javljaju o veličanstvenom slavlju dne 13. tek.mj. prigodom otvorenja "Narodnog doma". Naroda je došlo na hiljade. Krasan je bio doček naroda iz vana, osobito braće Slovenaca iz Trsta. Pred "Narodnim domom" bio je napravljen umjetnički slavoluk. Tu je pozdravio gostove načelnik g. Fran Flego.

Odgovorio mu je g. dr. Slavik, odvjetnik u Trstu. Sv. misa služio je g. zastupnik Vjekoslav Spinčić, nakon koje je uz asistenciju mnogobrojnog svećenstva blagoslovio "Narodni dom". Iza toga je progovorio narodu g. Sancin - Fojačev te svih oduševio vatrenimi njegovimi riječi.

Slika 7 - Narodni dom 1913. godine

SVEČANO OTVORENJE DOMA

Cijela je svečanostispala da liepše nije mogla. Dani robstva prolaze, veliki dan slobode se bliži.
Živio hrvatski Buzet, živila hrvatska Istra!

Osim sačuvanih članaka iz "Naše sloge" toga vremena, prema našim saznanjima, nema dokumenata koji bi nam nešto više i detaljnije mogli reći o samoj svečanosti.

Do pred neko vrijeme bili su još živi svjedoci događaja, mada je njihovo sjećanje na svečanost, pomalo upitno, obzirom da su bili djeca. Ipak, važnost događaja za ovdašnji puk bila je izuzetna, te se dugo u narodu o tome pričalo, a jedan se detalj posebno isticao i prenosio s koljena na koljeno. Izdvajamo ga prema sjećanju Antona Jermana iz Pračane, tada dječaka, koji se zatekao na slavlju.

ANTON JERMAN, Pračana

"Proslavi otvaranja Doma, 13. 10. 1907. godine prisustvovao je i dr. Matko Laginja iz Pule i mnogi drugi visoki gosti. Do željezničke postaje Buzet dr. Laginja stigao je vlakom, a otud do mjesta održavanja proslave, krenuo je kočijom. Na udaljenosti oko stotinjak metara prije Narodnog doma, tj. ispred kuće Ivana Draščića, razdragani građani Buzeštine burno su pozdravljali visokoga gosta i klicali mu "živio". Tu su ispregli konje, a kočiju zajedno s dr. Matkom Laginjom, digli na ramena i prenijeli do Doma."

op.a. Gotovo je sigurno da je u sjećanju g. Jermana došlo do zabune. Događaj se vrlo vjerojatno odnosi na dr. Vjekoslava Spinčića. Naime, da je dr. Laginja bio nazočan svečanosti, zasigurno bi o tome bilo riječi u izvješću sa svečanosti u "Našoj slozi".

Slika 8 - Narodni dom 1907. godine

VLASNICI ZEMLJIŠTA "NARODNA POLJANA"

FRANJO HORVAT KIŠ - "Istarski puti"

"(...) Još sa visokog onog čićarijskog ruba vidjeh Narodno Polje pod Buzetom, bijele nove zgrade: školu hrvatsku pučku, a do škole poredali se domovi učiteljski. To je podnica istokračnom trokutu, a na vrhu mu je Narodni Dom. Pridodajmo k tomu još dvije do tri kuće i evo gotovi smo sa Narodnim Poljem. Ovo lijepo polje kupljeno je za nekih dvadesetak tisuća krunica od jednog Talijanca. Krivudavi i tajnoviti su putovi bili, kojim se moralo ići i obilaziti, da se ne dosjete Talijanci ovi gore sa humka, u koju svrhu se to polje kupuje. Koliki se negdje bijes rodio u srcu neprijatelja našega, kad je Posujilnica, koja ima svoju centralu u Ljubljani, sjela na to krasno polje, kad se počeo graditi Narodni Dom - a polje prozvalo Narodnim Poljem!

Prema podacima koji su pohranjeni u Gruntovnici Općinskoga suda u Buzetu, zemljište na kojemu je kasnije izgrađen Narodni dom, kč. 203/1 i 203/2, bilo je u vlasništvu Marie Ermani, Eugenie Francesco pok. Lorenza, Erminie Visentini udate Ermani iz Buzeta i Lorenza Ermani pok. Lorenza iz Trsta.

Od 1905. do 1922. godine, to je zemljište uključujući i Dom bilo u vlasništvu Posujilnice, a od 1922. do 1929. godine u vlasništvu Posujilnice bila je samo jedna trećina zemljišta i Dom. Vlasnici druge dvije trećine zemljišta, i to od 1922. do 1926. godine, bili su: Michele Rosar pok. Josipa (1/4), ...Rosar pok. Antonia (1/4) i Gregorio Mikolavčić pok. Josipa (1/2), svi iz Sv. Ivana.

Godine 1926. jednu trećinu zemljišta od Rosara i Mikolavčića kupuje Francesco Primac iz Trsta, a drugu jednu trećinu Domeniko Sirotić iz Buzeta.

Godine 1929. jednu trećinu zemljišta i Dom od Posujilnice kupio je Ivan Šverko iz Klenošćaka.

Godine 1936. dvije trećine zemljišta prelazi u vlasništvo Francesca Primi od Ivana iz Trsta, a jedna trećina i dalje ostaje u vlasništvu Ivana Šverka iz Klenošćaka.

VLASNICI ZEMLJIŠTA "NARODNA POLJANA"

Godine 1941. dvije trećine zemljišta naslijedili su od Francesca Primi iz Trsta u jednakim dijelovima: Francesco Primi pok. Antona, Giusseppina Primi pok. Antona i Luiggi Primi pok. Antona, svi iz Trsta.

Sve tri trećine zemljišta, uključujući i Narodni dom, 1953. godine nacionalizacijom je prešlo u društveno vlasništvo. Godine 1955. obavljena je dioba zemljišta s Domom na vlasništvo Ivana Šverka iz Klenošćaka i društveno vlasništvo. Cijepanjem su dobivene nove katastarske čestice. Zgrada Doma i dvorište kč. 685/1 površine 1260 m² prešlo je 1967. godine u društveno vlasništvo s pravom korištenja Općine Buzet te je dato na upravljanje Narodnom sveučilištu "Augustin Vivoda" Buzet.

Od 1955. godine do danas zemljište na kč. 685/2 površine 1499 m² nalazi se u vlasništvu Ivana Šverko pok. Mate iz Klenošćaka i njegovih nasljednika.

ODRŽAVANJE NARODNOG DOMA

Zub vremena i nemar pojedinih gospodara, osobito u razdoblju od 1918. do 1945. godine, uzrokovali su oštećenje krovišta, potkrovla, vanjske fasade, drvene stolarije i drugih dijelova zgrade.

Od 1957. godine Domom gospodari i upravlja Narodno sveučilište "Augustin Vivoda" Buzet. Do 1968. godine vršeni su manji popravci cijele zgrade, posebno kinodvorane, nabavljana je nova oprema, dvorana se održavala za potrebe organiziranja kinopredstava, kulturno-umjetničkih priredbi, plesova i sl. Međutim, zgrada kao cjelina do 1968. godine nije temeljito sanirana i obnavljana.

Od 1968. do 1970. godine izvršena je dogradnja i rekonstrukcija zgrade Doma i kinodvorane, a zgrada je dograđena za jedan kat. U prizemlju je, uz obnovljenu kinodvoranu s dva 35 mm kinoprojektora, pozornicom i garderobom, uređena gradska vijećnica i prostorija knjižnice, a na svakom je katu, osim radnih prostorija, uređena po jedna dvorana za sastanke odnosno učionica.

Godine 1981. temeljito je saniran krov iznad kinodvorane, 1984. saniran je krov iznad glavne zgrade, izvršeno je bojanje fasade zgrade, središnjeg hola i drvenarije, 1988. godine nabavljena je nova oprema za kinoprojekcije, a 1990. godine kada Narodna knjižnica seli iz prizemlja na 1. kat Doma, nabavljena je kompletna oprema za knjižnicu, čitaonicu i studijski odjel (otvoreni 1993.g.).

1992. godine izvršeni su građevinski, ličilački, stolarski, vodoinstalaterski i drugi radovi na sanaciji i uređenju kinodvorane, pozornice, gledališta, kinokabine i središnjega hola. Nabavljene su i nove tapecirane fotelje za posjetitelje u kinodvorani, a postavljanjem itisona na parket djelomično je riješena i zvučna izolacija dvorane.

Slika 9 - Proslava prilikom otvaranja obnovljenog Narodnog doma 1970. godine

UPORABA NARODNOG DOMA

Od samog otvorenja Doma, 1907. godine, u njemu su bila predviđena sjedišta sljedećih institucija: Općinsko glavarstvo, Štedionica i posujilnica, te "Hrvatski sokol" sa čuvenom "Sokolskom glazbom", a svoje su mjesto u domu našli i gostonica, plesna dvorana s pozornicom, više radnih prostorija te vinski podrum.

Slika 10 - Narodni dom 2007. godine

Od 1910. u Dom se useljava "Hrvatska čitaonica" kao središte i glavni organizator kulturnih zbivanja za potrebe buzetskih Hrvata.

Franjo Horvat Kiš - "Istarski puti"

"(...) Još sa visokog onog čićarijskog ruba vidjeh Narodno Polje pod Buzetom, bijele nove zgrade: školu hrvatsku pučku, a do škole poredali se domovi učiteljski. To je podnica istokračnom trokutu, a na vrhu mu je Narodni Dom. Pridodajmo k tomu još dvije do tri kuće i evo gotovi smo sa Narodnim Poljem.

U razdoblju od 1957. godine do danas u Domu je sjedište Narodnog sveučilišta Buzet kao jedine profesionalne ustanove u kulturi na području Općine / Grada Buzeta. U okviru djelatnosti Sveučilišta u Domu djeluje Narodna knjižnica i čitaonica, organiziraju se predavanja, večernje škole, stručna usavršavanja i razni tečajevi osposobljavanja, upriličuju se kinopredstave, kulturno-umjetnički programi, kazališne predstave, koncerti i drugi glazbeno-scenski sadržaji. U domu je sjedište Glazbenog društva "Sokol" Buzet u okviru kojega djeluju sekcije: limena glazba, pjevački zbor i klapa, a u jednom periodu bile su aktivni i tamburaški orkestar te folklorno društvo.

Osim kulturno-obrazovnog segmenta, u Domu su sve ovo razdoblje do danas vrlo živo djelovale i društveno-političke i sindikalne, a od uspostave pluralizma, i stranačke organizacije.

Danas je u Domu sjedište dopisništvu "Glasa Istre", a određeni je dio zakupljen i od strane nekoliko trgovачkih društava s ovoga područja.